

Prima instanță: Judecătoria Briceni
Judecător: G. Comerzan
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: E. Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

Dosarul nr. 2ra-944/16

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Lungu Artur în interesele lui Lavric Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Diazchim” împotriva lui Lavric Ion privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoria Briceni din 30 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă

La 08 februarie 2010, SRL „Diazchim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Lavric Ion cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat, că conform contractului de vânzare cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, SRL „Diazchim” și-a asumat obligația de a vinde, iar Lavric Ion Vasile s-a obligat să primească și să achite marfa conform contractului vizat și anexei la acesta.

Potrivit anexei nr. 1 din 12 aprilie 2007 la contractul de vânzare cumpărare nr. 12/04/07- 02 din 12 aprilie 2007, cumpărătorul s-a obligat să efectueze plata în avans 20% și 80% pînă la 01 noiembrie 2007, clauză ce a fost încălcată de către pîrît. Respectiv, pînă la data de 01 noiembrie 2007 pîrîtul urma să achite suma de 4 091,81 dolari SUA și 820,96 euro, sume ce includ TVA.

Astfel, pîrîtul urma să achite suma de 818,36 dolari SUA și 164,2 euro ce reprezintă 20 % avans pînă la data de 12 aprilie 2007 iar restul 80% 3 273,44 dolari SUA și 656,76 euro pînă la data de 01 noiembrie 2007, fapt ce nu s-a petrecut.

În perioada 21 martie 2007 – 23 aprilie 2008 pîrîtul a achitat suma de 146 900 lei din care 140 691,86 lei în contul datoriei acumulate pînă la data de 01

ianuarie 2007. Restul sumei 6 208,14 lei în contul achitării parțiale a datoriei obținute în urma tranzacției de vânzare cumpărare în baza contractului nr. 12/04/07-02. Alte achitări de către pîrît în beneficiul reclamantului nu au fost efectuate.

Datoria pîrîtului față de reclamant la data de 27 ianuarie 2010 constituie 3 675,21 dolari SUA și 820,96 Euro.

Menționează, că conform art. 619 alin. (1) CC, pîrîtul datorează SRL „Diazchim” o dobîndă de întîrziere ce constituie suma în mărime de 1 162,77 dolari SUA și 253,12 Euro.

Astfel, la moment datoria pîrîtului față de SRL „Diazchim” constituie 3 675,2 dolar SUA și 820,96 Euro, 1 162,77 dolari SUA și 253,12 Euro dobîndă de întîrziere, iar în total suma de 4 837,98 dolari SUA și 1 074,08 Euro.

La data de 23 decembrie 2013, SRL „Diazchim” a depus cerere de concretizare a pretențiilor (f.d.139-140).

În motivarea cererii a invocat, că SRL „Diazchim” la data de 28 decembrie 2005 a încheiat cu Lavric Ion contractul nr. 28/12-02/05 conform căruia vânzătorul și-a asumat obligația de a livra marfa, iar cumpărătorul avînd obligația de a primi și a achita costul integral al mărfii.

Tot la contractul nominalizat a fost întocmită anexa nr. 1 din 28 decembrie 2005, conform căreia părțile au convenit la livrarea următoarelor mărfuri: Grodyl Ultra, Funguran, Maister Tattoo, Calypso, Antracol, Sencor, Score, Derosal, Insegar, Previcur, Flint, Decis Forte, Topaz.

Prin acordul din 02 mai 2007 semnat între SRL „Diazchim” în calitate de vânzător și Lavric Ion în calitate de cumpărător au încheiat prezentul acord la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005 și anexele acestuia prin intermediu căruia s-a stabilit precum că „termenul final de achitare pentru bunurile livrate constituie 70 000 lei pînă la data de 20 mai 2007 și 72 127, 64 lei la data de 15 octombrie 2007.

Menționează că, la data de 12 aprilie 2007 între SRL „Diazchim” și Lavric Ion a fost încheiat contractul nr. 12/04/07-02, conform căruia SRL „Diazchim” s-a obligat să livreze, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite costul integral al mărfii conform condițiilor contractului vizat și anexei la acesta.

Conform pct. 2.1 din contractul nominalizat „Prețul la marfa comercializată, conform contractului se stabilește în dolari SUA. Iar achitarea plății pentru bunurile livrate se efectuează în lei la cursul oficial al BNM în ziua achitării.

Potrivit anexei nr. 1 din 12 aprilie 2007 la contractul de vânzare cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, părțile au convenit asupra livrării următoarelor mărfuri: Grodyl Maxi, Confidor, Sencor, Aramo, Chorus, Champion, Antracol, Bi 58 New, Decis Profi. Tattoo, Cabra.

Suma totală, ce constituie 3 997,41 dolari SUA, 820,96 euro pentru bunurile contractate va fi transferată de către cumpărător: 20 % în avans, 80 % pînă la 01 noiembrie 2007.

Astfel, din acord rezultă că Lavric Ion trebuia să achite pînă la data de 20 mai 2007 datoria echivalentă cu 70 000 lei, însă la data scadentă au fost achitați

doar 6 900 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce din care rezultă că pîrîtul a virat în contul de decontare a reclamantului 6 900 lei la data de 03 mai 2007, următoarea achitare fiind abia la data de 08 octombrie 2007, ceea ce denotă că a fost încălcată prevederea pct. 1 din acord.

Potrivit acordului anterior menționat, următoarea achitare urma a fi efectuată la data de 15 octombrie 2007 în cuantum de 72 127, 64 lei, clauză care de asemenea a fost ignorată prin achitarea la data de 08 octombrie 2007 a sumei de 40 000 lei, nefiind achitate nici măcar costul integral al primei rate.

Menționează că, la suma datorată în baza acordului de la contractul de vânzare cumpărare din 28 decembrie 2005, s-a mai adăugat și datoria acumulată în baza contractului nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, în temeiul căruia la adresa cet. Lavric Ion a fost livrată marfa la data de 12 aprilie 2007 în cuantum de 17 881,50 lei, la data de 19 aprilie 2007 fiind livrată marfa în sumă de 3 554, 28 lei și la data de 03 mai 2007 fiind livrată marfa echivalentă cu 43 317, 20 lei.

Astfel, în perioada 21 martie 2007 – 23 aprilie 2008, pîrîtul a achitat suma de 146 900 lei dintre care 142 127, 64 lei datoria rezultată din acordul de la contractul de vânzare cumpărare din 28 decembrie 2005 și 4 772,36 rezultați din 416,6 dolari SUA, în contul achitării parțiale a datoriei obținute în urma tranzacției de vânzare cumpărare în baza contractului nr. 12/04/07-02.

Datoria pîrîtului față de reclamant la data de 27 ianuarie 2010 constituind suma de 58 544,84 lei, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce.

Astfel, conform art. 619 Cod Civil, Lavric Ion datorează SRL „Diazchim” o dobîndă de întîrziere ce constituie 35 695,52 lei, calculată din 02 noiembrie 2007 – 02 noiembrie 2010.

Respectiv, la ziua înaintării acțiunii datoria totală a cet. Lavric Ion Vasile față de SRL „Diazchim” constituie suma de 94 240, 36 lei, rezultați din 58 544, 84 lei datoria și 35 695, 52 dobînda.

În cadrul examinării litigiului în cauză, pîrîtul a solicitat efectuarea expertizei grafoscopice la baza căruia au fost pusă întrebarea dacă semnăturile executate în contractul de vânzare cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, anexa contractului de vânzare cumpărare din 12 aprilie 2007, contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005 și anexa contractului din 28 decembrie 2005 precum și acordul la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 au fost executate de către Lavric Ion și dacă este semnătura lui Lavric Ion pe Factura de expediție seria DB nr. 728047 din 31 decembrie 2005; Factura de expediție seria DB nr. 728048 din 31.12.2005; Factura fiscală seria MU nr. 0044851 din 03 mai 2006; Factura fiscală seria MU nr. 0218803 din 12 mai 2006; Factura fiscală seria MU nr.0218853 din 19 mai 2006; Factura fiscală seria MU nr.0218886 din 24 mai 2006; Factura fiscală seria DN nr. 0173498 din 14 iunie 2006; Factura fiscală seria SY nr. 0356625 din 23 iunie 2006; Factura fiscală seria SY nr. 1513109 din 12 aprilie 2007; Factura fiscală seria SY nr. 1513174 din 19 aprilie 2007; Factura fiscală seria SY nr. 1616901.

La întrebările înaintate, s-a răspuns precum că contractul de vânzare

cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, anexa contractului de vânzare cumpărare din 12 aprilie 2007, contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005, anexa contractului din 28 decembrie 2005 precum și acordul la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 și factura fiscală seria SY nr. 1616901 din 03 mai 2007 au fost executate de către Lavric Ion, iar semnăturile din facturile fiscale din data de 31 decembrie 2005 pînă la data 19 aprilie 2007 nu au fost executate de către Lavric Ion.

Astfel, conducîndu-se de raportul de expertiză reclamanții rămîn pe aceeași poziție și solicită încasarea din contul lui Lavric Ion în beneficiul SRL „Diazchim” suma de 58 544, 84 lei, datoria rezultă din neachitarea în termen a datoriei indicate în acordul la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 prin intermediul căruia Lavric Ion s-a obligat să achite 70 000 lei pînă la data de 20 mai 2007 și 72 127, 64 lei la data de 15 octombrie 2007, prevedere contractuală de la care pîrîtul a făcut abateri precum și datoria neachitată pe factura fiscală seria SY nr. 1616901 din 03 mai 2007 declarată drept a fi semnată de către Lavric Ion.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului în beneficiul reclamantului suma de 94 240,36 lei rezultată din 58 544, 84 lei datoria și 35 695, 52 lei dobînda.

Prin încheierea Judecătoriei Briceni din 20 ianuarie 2014, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Diazchim” a fost scoasă de pe rol.

Prin încheierea Judecătoriei Briceni din 30 ianuarie 2014, a fost anulată încheierea din 20 ianuarie 2014, fiind stabilit termenul de examinare a pricinii.

Prin încheierea Judecătoriei Briceni din 28 mai 2014, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Diazchim” a fost scoasă de pe rol.

Prin încheierea Judecătoriei Briceni din 23 iulie 2015 a fost anulată încheierea din 28 mai 2014.

La data de 22 august 2014, SRL „Diazchim” a depus cerere de concretizare a cerințelor.

În motivarea cererii a invocat, că SRL „Diazchim” la data de 28 decembrie 2005 a încheiat cu Lavric Ion contractul nr. 28/12-02/05 conform căruia vînzătorul și-a asumat obligația de a livra marfa, iar cumpărătorul avînd obligația de a primi și a achita costul integral al mărfii.

Tot la contractul nominalizat a fost întocmită anexa nr. 1 din 28 decembrie 2005, conform căreia părțile au convenit la livrarea următoarelor mărfuri: Grodyl Ultra, Funguran, Maister, Tattoo, Calypso, Antracol, Sencor, Score, Derosal, Insegar, Previcur, Flint, Decis Forte, Topaz.

Avînd în vedere că, clauza privind achitarea în termen a plății conform contractului nu a fost respectată, pîrîtul a acumulat la data de 02 mai 2007 a datoriei în mărime 3 142 127, 64 lei. Astfel, părțile au convenit la încheierea acordului din 02 mai 2007 la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12 -02/05 din 28 decembrie 2005 și anexele acestuia, prin care s-a stabilit precum că „termenul final de achitare pentru bunurile livrate constituie 70 000 lei, și 72 127, 64 lei, la data de 15 octombrie 2007.

Astfel, din acord rezultă că Lavric Ion trebuia să achite pînă la data de 20 mai 2007 datoria echivalentă cu 70 000 lei, însă conform actului de verificare a decontărilor reciproce rezultă că, pîrîtul a virat în contul de decontare a reclamantului la data de 03 mai 2007 suma de doar 6 900 lei, ceea ce denotă că a fost încălcată prevederea pct. 1 din acord.

Potrivit aceluiași acord, următoarea achitare urma a fi efectuată la data de 15 octombrie 2007 în cuantum de 72 127, 64 lei, clauză care de asemenea a fost ignorată prin achitarea la data de 08 octombrie 2007 a sumei de 40 000 lei, nefiind achitat nici măcar costul integral primei rate.

În vederea stingerii datoriilor conform contractului Lavric Ion a mai efectuat cîteva achitări. Astfel, la data de 20 noiembrie 2008 a fost achitată suma de 20 000 lei, la data de 04 februarie 2008 suma de 20 000 lei, la data de 19 februarie 2014 suma de 20 000 lei, precum și ultima achitare fiind efectuată la data de 23 aprilie 2014 suma de 20 000 lei, în total au fost efectuate achitări în sumă de 146 900 lei.

Respectiv datoria ce rezultă din contractul nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005 a fost stinsă integral iar suma de 4 772, 36 lei - diferența dintre 146 900 lei (suma achitată în total) - 142 127, 64 (datoria acumulată conform contractului nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005) urmînd a fi considerată pentru stingerea datoriei parțiale a contractului nr 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007.

Menționează, că între timp la data de 12 aprilie 2007, SRL „Diazchim” în calitate de vînzător și Lavric Ion în calitate de cumpărător au încheiat contractul nr. 12/04/07-02, conform căruia SRL „Diazchim” s-a obligat să livreze produse pentru protecția plantelor – pesticide, iar cumpărătorul s-a obligat să primească și să achite costul integral al mărfii, conform condițiilor contractului vizat și anexei la acesta.

Conform pct. 2.1 din contractul nominalizat „prețul la marfa comercializată conform contractului, se stabilește în dolari SUA. Iar achitarea plății pentru bunurile livrate se efectuează în lei la cursul oficial al BNM în ziua achitării.

Potrivit anexei nr. 1 din 12 aprilie 2007 la contractul de vînzare-cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, părțile au convenit asupra livrării mărfii după cum urmează: Grodyl maxi, Confidor, Sencor, Aramo, Chorus, Champion, Antracol, Bi 58 New, Decis profi, Tattoo, Cobra.

Suma totală ce constituie 3 997,41 dolari SUA, 820, 96 Euro pentru bunurile contractate va fi transferată de către cumpărător: 20% în avans 80% pînă la 01 noiembrie 2007.

Precizează că, în baza contractului nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007 la adresa cet. Lavric Ion a fost livrată marfa la data de 12 aprilie 2007 în cuantum de 17 881,50 lei, la data de 19 aprilie 2007 fiind livrată marfa în sumă de 3 554, 28 lei și la data de 03 mai 2007 fiind livrată marfa echivalentă cu 43 317,20 lei iar în total a fost livrată marfă în sumă de 64 752,98 lei. Suplimentar informează că denumirea mărfii livrate conform facturilor coincide întru tot cu denumirea mărfii indicate în anexa contractului sus menționat.

Astfel menționează că, SRL „Diazchim” a livrat marfa către Lavric Ion în

sumă de 64 752, 98 lei, însă ca rezultat al achitărilor suma restantă conform actului de verificare a decontărilor reciproce pentru marfa livrată conform contractului nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007 este în mărime de 58 544,84 lei, rezultată din 64 752,98 lei - 4 772, 36 lei (supraplata conform contractului nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005).

Respectiv conform actului de verificare a decontărilor reciproce constată că datoria pârîtului față de reclamant la data de 27 ianuarie 2010 constituie suma de 58 544,84 lei.

Deoarece pârîtul nu a achitat în termen datoria acumulată, prin acțiunile sale a pus reclamantul în întârziere și din acest considerent urmează să achite dobînda de întârziere.

Conform calculelor efectuate Lavric Ion datorează SRL „Diazchim” o dobîndă de întârziere ce constituie 60 771,98 lei calculată din (24.04.2008 - 11.08.2014).

Respectiv, în baza art. 624 CC precum și conform prevederilor contractuale, Lavric Ion datorează față de SRL „Diazchim” o penalitate în mărime de 10 538,06 lei.

Respectiv, în prezent datoria totală a cet. Lavric Ion față de SRL „Diazchim” constituie suma de 129 854,88 lei rezultați din 58 544,84 lei datoria 60 771,98 lei dobînda de întârziere și 10 538,06 lei penalitatea.

În cadrul examinării litigiului în cauză, pârîtul a solicitat efectuarea expertizei grafoscopice în baza căruia a fost pusă întrebarea dacă semnăturile executate în contractul de vânzare cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, anexa contractului de vânzare cumpărare din contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005 și anexa contractului din 28 decembrie 2005 precum și acordul la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 au fost executate de către Lavric Ion.

Tot la solicitarea efectuării expertizei s-a pus și întrebarea dacă: Factura de expediție seria DB nr. 728047 din 31 decembrie 2005; Factura de expediție seria DB nr. 728048 din 31 decembrie 2005; Factura fiscală seria MU nr. 0044851 din 03 mai 2006; Factura fiscală seria MU nr. 0218803 din 12 mai 2006; Factura fiscală seria MU nr.0218853 din 19 mai 2006; Factura fiscală seria MU nr.0218886 din 24 mai 2006; Factura fiscală seria DN nr. 0173498 din 14 mai 2006; Factura fiscală seria SY nr. 0356625 din 23 iunie 2006; Factura fiscală seria SY nr. 1513109 din 12 aprilie 2007; Factura fiscală seria SY nr. 1513174 din 19 aprilie 2007; Factura fiscală seria SY nr. 1616901, au fost efectuate de către Lavric Ion.

La întrebările înaintate, s-a recepționat răspuns precum că contractul de vânzare cumpărare nr. 12/04/07-02 din 12 aprilie 2007, anexa contractului de vânzare cumpărare din 12.04.2007, contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 din 28 decembrie 2005, anexa contractului din 28 decembrie 2005 precum și acordul la contractul de vânzare cumpărare nr. 28/12-02/05 și factura fiscală seria SY nr. 1616901 din 03 mai 2007 au fost executate de către Lavric Ion, iar semnăturile din facturile fiscale din data de 31 decembrie 2005 pînă la data 19

aprilie 2007 nu au fost executate de către Lavric Ion.

Menționează, că faptul eliberării facturilor dovedește, că vânzătorul „Diazchim” SRL și-a executat obligațiile contractuale prin livrarea mărfii către cumpărătorul Lavric Ion, precum și datoriile stinse de către Lavric Ion conform contractelor, denotă nemijlocit faptul acceptării de către acesta a obligațiilor născute din contract.

Referitor la raportul de expertiză, au o atitudine critică și invocă faptul că facturile care conform expertizei nu au fost semnate de către Lavric Ion, prezumînd că acestea au fost semnate de către o altă persoană la indicația acestuia, dovedește rea-credință și intenția pîrîtului de a se eschiva de la îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor asumate conform contractului.

Astfel, conducîndu-se de raportul de expertiză reclamantul rămîne pe aceeași poziție și solicită încasarea din contul lui Lavric Ion în beneficiul SRL „Diazchim” suma de 58 544 84 lei, datoria rezultă din neachitarea în termen a datoriei contractuale, de la care pîrîtul a făcut abateri precum și datoria neachitată pe facturile fiscale declarate drept a fi semnate de către Lavric Ion.

Astfel, concluzionează că, pîrîtul Lavric Ion Vasile este obligat să-și îndeplinească integral obligațiile conform contractului și urmează să achite în contul SRL „Diazchim” datoria și prejudiciul material cauzat în mărime totală de 129 854, 88 lei.

Suplimentar informează, că la 02 februarie 2010 SRL „Diazchim” a achitat taxa de stai mărime de 2 381,36 lei, pentru cauza în examinare a dosarului „Diazchim” SRL împotriva lui Lavric Ion Vasile privind încasarea datoriei.

Solicită reclamantul încasarea din contul pîrîtului Lavric Ion Vasile în beneficiul reclamantului SRL „Diazchim” suma de 129 854,88 lei rezultată din: 58 544, 84 datoria, 60 771,98 lei dobînda și 10 538 lei penalitatea.

Prin hotărîrea Judecătorei Briceni din 30 ianuarie 2015, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasat de la Lavric Ion în beneficiul SRL „Diazchim” datoria în sumă de 66 297,06 lei, sumă ce constă din datoria directă în mărime de 38 544,84 lei și dobînda de întîrziere în mărime de 20 814,21 lei și penalitatea în mărime de 6 938,01 lei. S-a încasat de la Lavric Ion în beneficiul SRL „Diazchim” cheltuielile de judecată în sumă de 1 988,91 lei. În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, s-a respins apelul declarat de avocatul Lungu Artur în interesele lui Lavric Ion și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Briceni din 30 ianuarie 2015, încheierea Judecătorei Briceni din 30 ianuarie 2014 și încheierea Judecătorei Briceni din 23 iulie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 19 februarie 2016, avocatul Lungu Artur în interesele lui Lavric Ion (mandat nr. 0320481, f.d. 20 vol. II) a declarat recurs, completîndu-l la 27 aprilie 2016, a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, hotărîrii judecătorei Briceni din 30 ianuarie 2015, a încheierilor Judecătorei Briceni din 30 ianuarie 2014, 28 mai 2014 și 23 iulie 2014, ca fiind ilegale și neîntemeiate.

În motivarea recursului, reiterînd motivele de fapt și de drept invocate pe

parcursul examinării cauzei în prima instanță, s-a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărîrea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate, fiind emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și aprecierea arbitrară a probelor a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 04 aprilie 2016, SRL „Diazchim” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 17 decembrie 2015 (f.d. 97 vol. II), aceasta fiind recepționată de către recurent la 24 decembrie 2015 (f.d. 101 vol. II), recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Lungu Artur în interesele lui Lavric Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or nu s-a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci s-au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Lungu Artur în interesele lui Lavric Ion ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Lungu Artur în interesele lui Lavric Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță